

Caracterizarea personajelor din Concert din muzica de Bach de Hortensia Papadat-Bengescu

Personajele sunt supuse unei adanci analize in zonele obscure ale constiintei. Tehnica portretistica este moderna. Un personaj este prezentat cu multiple si variante imagini din partea mai multor personaje, ale personajului insusi sau conturat de catre autoare. Autoarea elaboreaza portrete in trepte prin tuse succesive, de la diverse niveluri, din perspective schimbate. Personajele sunt puse sa se verifice in situatii cheie, mai toate trecand pe rand in primul plan ; ele se contempla singular, se autoobserva, cerceteaza pe ceilalti si sunt observate ca intr-un film, scrutate de indivizii din jur. Eroii sau eroinele se prezinta cu o imagine dubla: exterioara, adica masca pentru salvarea aparentelor si lumea interioara, stratificata pe etaje si subsoluri ale constiintei in functie de momentele diferite ale vietii lor in situatiile in care se afla. Complexitatea lor se dezvaluie in timp. Un rol important joaca in evolutia personajelor tarele biologice si sociale. Apar astfel in roman personaje grotesci si patologice cu valori simbolice, o intreaga estetica a uratului cum sunt gemenii Hallipa, Mika-LĂ© Rim, monstri fizici si morali.

Ada Razu: Orfana si majora, cu avere proprie, se maritase cu printul Maxentiu pentru a-si satisface aspiratiile nobile. stia ca l-a luat pe print ca sa-l plateasca.

Scriitoarea prezinta date esentiale atat despre aspectul fizic cat si despre viata ei: costeliva, campioana de tenis si la dans, oachesa si paroasa, cu fata negricioasa si cu ochii aprinsi, mainile slabe, negre, cu inele mari, printre care un safir urias, senzuala si capricioasa, o calareata admirabila. Fire mondena si de o frivolitate evidenta, vulgara, casatorita abia de doi ani cu Maxentiu, nu are curajul sa se afiseze in societate cu Lica. Atrasa de aspectul lui fizic, Ada nu ezita sa-l vada in casa, din momentul in care afla ca el este unchiul "infumuratei" doamne Hallipa Draganescu. Prin aceasta relatie Ada intrevece posibilitatea de a patrunde la receptiile Elenei. Asa se explica propaganda pe care o face pentru concertul Elenei. Tot din snobism nu ezita sa-l scoata din casa pe Maxentiu, bolnav, la parada sportiva, cand va oferi publicului prezenta lui Lica, angajat la grajdurile sale, pe care societatea trebuia sa-l inghita.

Ada este prezentata si din prisma lui Lica care o vede ca pe "o tigancusa uscata ca un drac, cu buze rosii ca sangele inchegat si cu o pereche de ochi aprinsi sub boneta de piele ce o impodobeau, ascutindu-i mai tare barbia ascutita o femeiusca piparata", zicandu-si in sine: "ce gasperita" sintetizand astfel dintr-o privire calitatea femeii. Lui Marcian insa ii scapa partea vulgara si vicioasa a firii ei, crezand-o in naivitatea si optimismul sau o femeie de treaba.

Maxentiu: reflecta preocuparea scriitoarei pentru studiul starilor malade, declinul fizic, scotand la suprafata intime si neprevazute reactii ale bolnavului, care manifesta o adevarata placere de a se autoobserva. si Maxentiu are un secret de care nu-i placea sa se vorbeasca, mama lui era o binecunoscuta cantareata franceza de varietĂ©, ce avea domeniul "Plaiesele" ca dar de la un print batran, tata prezumtiv al lui Maxentiu, care-l recunoscuse totusi.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Lica îl vedea ca "un biet coconas galben ca de ceara cu gene roșii și cu ochi patati". Purta o barbă blondă, ascuțită, cu fire vestede, era un barbat lingav.

Ada în sinea ei spunea : " s-a ramolit de tot, ce sunt ochii aia galbeni? O starpitura de vita mare. Nobil am vrut, nobil am."

Hortensia Papadat-Bengescu îl arată evoluând sub influența bolii înregistrând conștiința iremediabilului, evoluând de la stările de rautate și egoism la indiferența totală asupra tot ce înseamnă viața, contactul cu exteriorul.

Lica Trubadurul: îmbogățește galeria tipologică a parvenitului în timpurile moderne. Este o fire boemă, cu apucături de fante de mahala. Despre el aflăm că era certat cu familia pentru că nu învățase carte, deși avea neamuri procopsite. Sora lui este Lenora, căsătorită cu mosierul Hallipa, dar care îl tratează pe Lica ca pe câinii barbatului ei. Cu un fizic agreabil "subțirel, sprinten, cu figură plăcută, cu ochii vioi de veritate, parul negru din care se lasă o buclă mare pe frunte, cu mâinile și picioarele mici și subțiri și dinții albi, marunți, avea aerul unui tangau ". Fire vagabonda, îi plăcea să traiască pe drumuri.

Maxentiu îl califică de la început "haimanaua de ulita, șnapanul". Guraliv, cu un vocabular picant, deși era destul de delicat, sobru și econom cu punga lui, știe să profite comandându-și haine cu croială englezească pe banii Adei, întrucât era o plăcere să-l privești.

Bătrânul Vandali vede în el un tânăr sarmant.

Mini când îl vedea la Rim, avea o tresărire. Pe stradă îi părea un haiduc modern a cărui pădure e orașul. Era temperat și nimeni nu-l văzuse beat: " nimic nu-l plăcea mai mult decât banul dobandit prea lesne și prin șiretlic ".

Sia: e fiica lui, dintr-o legătură de tinerețe cu Lina, era posacă, ursuză și greoaie cu o fire primitivă, vulgără cu minte "stramță". Fusesse instalată ca infirmieră în familia doctorului Rim, imediat după ce terminase școala. Are un sfârșit tragic .

Personajele reflector Mini și Nory care fac legătura între romanele ciclului Hallipilor sunt prezentate și ele cu dorința de capătuală și de a parveni în înalta societate și preocupate în permanență de a ști tot ce se întâmplă în Bucureștii acelor timpuri.

În afara acestor lumi bolnave reprezentate de Maxentiu, Rim, Lenora, în roman apar și anomalii legate de nereușita gemenilor Hallipa, de încercările de sinucidere ale Elenei și apoi ale Mikai-LĂ© --- o umanitate dominată de instincte.

Concertul din muzica de Bach cu acordurile ei muzicale, care domina întreg romanul, prin sinesteziele sale de sunet și culoare se încadrează în parte curentului simbolist. De altfel îmbinarea între tradițional și modern este specifică Hortensiei Papadat-Bengescu.

Prin romanele sale ea se înscrie în galeria marilor romanciere ale literaturii universale reprezentate de George Sand, George Eliot, surorile BrĂ¶nte sau Virginia Wolf.